

EIROPAS SOCIĀLĀS DROŠĪBAS KODEKSS

Strasbūrā, 16.IV.1964

European Code of Social Security

Preambuļa

Eiropas Padomes dalībvalstis, kas parakstījušas šo dokumentu,

uzskatot, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt, cita starpā, lielāku vienotību tās locekļu starpā ar mērķi veicināt to sociālo progresu;

uzskatot, ka viens no Eiropas Padomes sociālās programmas mērķiem ir rosināt visas dalībvalstis turpināt attīstīt savas sociālās drošības sistēmas;

atzīstot, ka būtu vēlama sociālo maksājumu apjomu harmonizēšana dalībvalstīs;

pārliecībā par to, ka ir vēlams noteikt Eiropas Sociālās drošības kodeksu augstākā līmenī nekā minimālie standarti, kas iekļauti Starptautiskajā Darba Konvencijā Nr.102, attiecībā uz Sociālās drošības minimālajiem standartiem,

ir vienojušās par sekojošiem noteikumiem, kas izstrādāti sadarbībā ar Starptautisko darba Biroju:

I NODĀLA. Vispārīgie noteikumi

1.pants.

1. Šajā kodeksā:

- a) termins "Ministru komiteja" nozīmē - Eiropas Padomes Ministru komiteja
- b) termins "komiteja" nozīmē - Eiropas Padomes Ekspertu komiteja sociālās drošības jautājumos vai citas līdzīgas komitejas, ko var nozīmēt Ministru komiteja, lai veiktu tos pienākumus, kas noteikti 2.panta 3.daļā; 74.panta 4.daļā un 78.panta 3.daļā;
- c) termins "ģenerālsekreitārs" nozīmē - Eiropas Padomes ģenerālsekreitārs;
- d) termins "noteiktais" nozīmē - noteikts vai izrietošs no valsts likumiem vai noteikumiem;
- e) termins "dzīves vieta" nozīmē - parastā dzīves vieta attiecīgās līgumslēdzējas puses teritorijā un termins "iedzīvotājs" nozīmē - persona, kas parasti dzīvo attiecīgās līgumslēdzējas puses teritorijā;
- f) termins "sieva" nozīmē - sieva, kuru uzturs viņas vīrs;
- g) termins "atraitne" nozīmē - sieviete, kuru viņas vīrs uzturējis, brīdī, kad iestājusies viņa nāve;
- h) termins "bērns" nozīmē - skolas vecuma bērns vai bērns jaunāks par 15 gadiem, kā var tikt noteikts;

- i) termins "kvalifikācijas periods" nozīmē – iemaksu periodu vai nodarbinātības laiku, vai nodzīvoto laiku, vai jebkuru citu turpmāk minēto periodu kombināciju, kā var tikt noteikts.
- 2. 10., 34. un 49. pantos lietotais termins "nodrošinājums" nozīmē - vai nu tiešu nodrošinājumu aprūpes formā vai netiešu nodrošinājumu, kas sastāv no to izdevumu atmaksas, kādi attiecīgajai personai radušies.

2.pants.

- 1. Katrai līgumslēdzējai pusei jāizpilda sekojošais:
 - a) I nodaļa;
 - b) vismaz sešas nodaļas no II līdz X nodaļai, pie nosacījuma, ka II nodaļa tiek skaitīta kā divas nodaļas un V nodaļa kā trīs nodaļas;
 - c) būtiskas XI un XII nodaļas prasības;
 - d) XIII nodaļa.
- 2. Iepriekšējās daļas b) punktā izvirzītie nosacījumi, tiek uzskatīti par izpildītiem, ja:
 - a) prasības, kas iekļautas vismaz trīs nodaļās no II līdz X nodaļai, ieskaitot vismaz vienu no nodaļām IV, V, VI, IX un X,, ir ievērotas; un
 - b) bez tam, tiek sniegti pierādījumi, ka spēkā esošie sociālās drošības tiesību akti ir ekvivalenti vienai no kombinācijām, kas noteiktas šī panta 1.daļas b) punktā, nemot vērā:
 - (i) faktu, ka atsevišķas jomas, ko aptver šīs daļas a) punkts, pārsniedz Kodeksa standartus to aizsardzības apjoma ziņā vai nodrošinātā pabalsta ziņā, vai abos ;
 - (ii) faktu, ka atsevišķas jomas, ko aptver šīs daļas a) punkts, pārsniedz Kodeksa standartus, piešķirot papildus pakalpojumus vai priekšrocības, kas uzskaitītas 2. pielikumā; un
 - (iii) jomas, kas nesasniedz Kodeksa standartus.
- 3. Kodeksu parakstījušajai pusei, kas vēlas izmantot šī panta 2.daļs b) punkta nosacījumus, šajā sakarā jāiesniedz ziņojums ģenerālsekreitāram saskaņā ar 78. panta noteikumiem. Komiteja, balstoties uz izmaksu ekvivalences principu, izvirza noteikumus, kas koordinē un definē nosacījumus, pie kādiem var tikt ņemti vērā šī panta 2.b punkta nosacījumi. Šie nosacījumi var tikt ņemti vērā tikai tad, ja katru atsevišķu gadījumu apstiprina Komiteja, lēmumam jābūt pieņemtam ar divu trešdaļu balsu vairākumu.

3.pants.

Katrai līgumslēdzējai pusei savā ratifikācijas dokumentā konkrēti jānorāda tās nodaļas no II līdz X nodaļai, attiecībā uz kurām tā uzņemas pildīt Kodeksa prasības, kā arī jānosaka, vai un cik lielā mērā tā izmantis 2.panta 2.daļas nosacījumus.

4.pants.

- 1. Katra līgumslēdzēja puse var turpmāk paziņot ģenerālsekreitāram, ka tā akceptē Kodeksa prasības attiecībā uz vienu vai vairākām nodaļām, no II līdz X nodaļai, no vēl neratificētām nodaļām.
- 2. Šī panta 1.daļā minētie pasākumi jāuzskata par ratifikācijas procesa neatņemama sastāvdaļu, un tiem ir ratifikācijas spēks kopš paziņojuma dienas.

5.pants.

Lai panāktu atbilstību jebkuru Kodeksa nodaļu, no II līdz X, prasībām, kas jāpilda

līdz ar tā ratifikāciju, no līgumslēdzējas puses tiek prasīts, lai tā aizsargātu noteiktas personu grupas, kas veido ne mazāk kā konkrēti norādīto strādājošo vai iedzīvotāju skaitu procentuālā izteiksmē., Pirms uzņemties šādas nodaļas prasību izpildi, līgumslēdzējai pusei jāpārliecinās par to, ka attiecīgais procentuālais līmenis ir sasniepts.

6.pants.

Lai atbilstu šī Kodeksa II, III, IV, V, VIII (tik tālu, cik tas attiecas uz medicīnisko aprūpi), IX vai X nodaļu prasībām, līgumslēdzēja puse var ķemt vērā to aizsardzību, ko nodrošina apdrošināšana, pat tādos gadījumos, kad to kā obligātu aizsargājamajām personām nenosaka nacionālie tiesību akti,:

- a) ja tā ir valsts institūciju subsidēta vai, gadījumos, kad šāda apdrošināšana ir tikai komplementāra, to uzrauga vai administrē valsts iestādes, saskaņā ar noteiktajiem standartiem, kopīgi darbojoties darba devējiem un strādājošajiem;
- b) ja tā aptver ievērojamu tādu personu daļu, kuru ienākumi nepārsniedz kvalificēta strādnieka (vīrieša) ienākumus, kas noteikti saskaņā ar 65.pantu; un
- c) atbilst, apvienojumā ar citām aizsardzības formām, kur tas ir iespējams, šī Kodeksa būtiskajiem nosacījumiem.

II NODĀLA. Medicīniskā aprūpe

7.pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina, ka aizsargājamās personas saņem aprūpi gadījumos un apstākļos, kad ir nepieciešama preventīvas vai ārstnieciskas dabas medicīniskā aprūpe, atbilstoši šīs nodaļas sekojošiem pantiem.

8.pants

Nodrošinājumam pret negadījumiem ir jāietver jebkurš slimības stāvoklis, neraugoties uz tā cēloni, kā arī grūtniecība un dzemdības un to sekas.

9.pants

Aizsargātajām personām jāietver:

- ja) noteiktās strādājošo kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem strādājošajiem, kā arī viņu sievas un bērnus; vai
- c) noteiktās ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 20 procentus no visiem iedzīvotājiem, kā arī viņu sievas un bērnus; vai
- c) noteiktās iedzīvotāju kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem iedzīvotājiem.

10.pants

1. Nodrošinājumam ir jāaptver vismaz:

- a) saslimšanas gadījumā,
 - (i) vispārējās prakses ārsta aprūpe, ieskaitot mājas vizītes;
 - (ii) speciālistu aprūpe slimnīcās stacionārajiem un ambulatoraļiem pacientiem, un arī tāda speciālistu aprūpe, kas var būt pieejama ārpus slimnīcas;
 - (iii) svarīgākie medikamenti, ko ir parakstījis praktizējošs ārsts vai cits kvalificēts speciālists;
 - (iv) hospitalizācija, gadījumos, kad tas ir nepieciešams; kā arī
- b) grūtniecības, dzemdību un to seku gadījumā,
 - (i) pirmsdzemdību, dzemdību un pēcdzemdību aprūpe, ko veic praktizējoši ārsti vai kvalificētas vecmātes; kā arī

- (ii) hospitalizācija, gadījumos, kad tas ir nepieciešams.
2. Nodrošinājuma saņēmējam vai viņa apgādniekam var prasīt segt daļu no izdevumiem par medicīnisko aprūpi, ko saņemis nodrošinājuma saņēmējs, saistībā ar saslimšanas gadījumu; noteikumi, attiecībā uz šādu daļēju izdevumu segšanu jāizstrādā tādejādi, lai izvairītos no materiālo grūtību sagādāšanas.
 3. Šim pantam atbilstošais nodrošinājums jāsniedz nolūkā uzturēt, atjaunot vai uzlabotu aizsargājamās personas veselību un viņa darbaspējas, kā arī spēju rūpēties par savu personisko vajadzību apmierināšanu.
 4. Institūcijas vai valsts iestādes, kas administrē šādu nodrošinājumu, var atbilstošā veidā mudināt aizsargājamās personas izmantot vispārējos veselības aprūpes pakalpojumus, ko viņu rīcībā ir nodevušas valsts iestādes vai citas valsts iestāžu atzītas institūcijas.

11.pants

10.pantā norādītais nodrošinājums, attiecīgā riska gadījumā, jānodrošina vismaz aizsargātajai personai, kura ir pavadījusi vai kuras apgādnieks ir pavadījis noteiktu kvalifikācijas periodu, kāds varētu tikt uzskatīts par nepieciešamu, lai izvairītos no ļaunprātīgas pabalsta izmantošanas.

12.pants

10.pantā norādītais nodrošinājums jāpiešķir visa attiecīgā riska gadījuma laikā, izņemot, saslimšanas gadījumu, kad tā ilgums var tikt ierobežots līdz 26 nedēļām katrā atsevišķā gadījumā, bet nodrošinājumu nedrīkst pārtraukt, kamēr tiek turpināta slimības pabalsta izmaka. Jāizstrādā nosacījumi, kas ļauj šo laika ierobežojumu pagarināt, ja diagnosticētās saslimšanas prasa turpmāku medicīniskās aprūpes pagarināšanu.

III	NODALĀ.	Slimības	pabalsts
------------	----------------	-----------------	-----------------

13. pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina aizsargātājām personām slimības pabalsta piešķiršana, atbilstoši šīs nodaļas sekojošiem pantiem.

14. pants

Attiecīgajam riska nodrošinājuma gadījumam jāietver darba nespēju, kas radusies saslimšanas rezultātā un ir saistīta ar izpeļņas pārtraukšanos, kā to definē attiecīgo valstu tiesību akti.

15.pants.

Aizsargātās personas ietver:

- a) noteiktas darbinieku kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem strādājošajiem; vai
- b) noteiktas ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 20 procentus no visiem pastāvīgajiem iedzīvotājiem; vai
- c) visus pastāvīgos iedzīvotājus, kuru iztikas līdzekļi, iestājoties attiecīgajam riska gadījumam, tā laikā nepārsniedz apmērus, kas noteikti atbilstoši 67. panta prasībām.

16.pants

1. Gadījumos, kad tiek aizsargātas strādājošo kategorijas vai ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijas, pabalstam jābūt periodiskai naudas izmaksai, kas aprēķināta atbilstoši 65. panta prasībām vai 66. panta prasībām.
2. Gadījumos, kad visi iedzīvotāji, kuru iztikas līdzekļi attiecīgā riska gadījuma laikā nepārsniedz noteikto robežu, tiek aizsargāti, pabalstam jābūt periodiskai naudas

izmaksai, kas aprēķināta atbilstoši 67. panta prasībām; pie nosacījuma, ka noteikto pabalstu attiecīgajām personu kategorijām, kas tiek noteiktas atbilstoši 15 panta a) vai b) punktiem, garantē bez iztikas līdzekļu novērtēšanas.

17.pants

16.pantā noteiktais pabalsts, attiecīgajā riska gadījumā, jānodrošina vismaz aizsargātajai personai, kura ir uzkrājusi tādu kvalifikācijas periodu, kāds varētu tikt uzskatīts par nepieciešamu, lai izvairītos no ļaunprātīgas tiesību izmantošanas.

18.pants

16. pantā noteiktais pabalsts jāpiešķir visa attiecīgā riska gadījuma laikā, izņemot gadījumu, kad pabalsta izmaksas ilgums var tikt ierobežots līdz 26 nedēļām katrā atsevišķā saslimšanas gadījumā, un tas nav jāizmaksā par pirmajām trīs dienām, kad tiek pārtraukta izpeļņa.

IV NODĀĻA. Bezdarbnieka pabalsts

19. pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina aizsargājamajām personām bezdarbnieka pabalsta piešķiršana, atbilstoši šīs nodaļas sekojošiem pantiem.

20.pants

Attiecīgajam riska nodrošinājuma gadījumam jābūt saistītam ar izpeļņas pārtraukšanos, kā to nosaka attiecīgās valsts tiesību akti, kas iestājusies sakarā ar aizsargātās personas nespēju dabūt piemērotu darbu, ja persona ir darbaspējīga un pieejama darbam.

21.pants

Aizsargātās personas ietver:

- a) noteiktas strādājošo kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no kopējā strādājošo skaita, vai
- b) visus iedzīvotājus, kuru iztikas līdzekļi attiecīgā riska gadījuma laikā nepārsniedz attiecīgos apmērus, kas noteikti atbilstoši 67. panta prasībām.

22.pants

1. Gadījumos, kad ir aizsargātas strādājošo kategorijas, pabalstam jābūt periodiskai naudas izmaksai, kas tiek aprēķināta atbilstoši 65. panta prasībām vai 66. panta prasībām.
2. Gadījumos, kad tiek aizsargāti visi iedzīvotāji, kuru iztikas līdzekļi attiecīgā riska gadījuma laikā nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, pabalstam jābūt periodiskai naudas izmaksai, kas tiek aprēķināts saskaņā ar 67. panta prasībām; pie nosacījuma, ka noteiktais pabalsts attiecīgajām strādājošo kategorijām, kas tiek noteiktas saskaņā ar 21. panta a) punktu, jāgarantē bez iztikas līdzekļu novērtēšanas.

23.pants

22.pantā noteiktais pabalsts attiecīgajā riska gadījumā jānodrošina vismaz aizsargātajai personai, kura ir uzkrājusi tādu kvalifikācijas periodu, kāds varētu tikt uzskatīts par nepieciešamu, lai izvairītos no ļaunprātīgas tiesību izmantošanas.

24.pants

1. 22. pantā noteiktais pabalsts jāpiešķir visa attiecīgā riska gadījuma laikā, izņemot gadījumus, kad pabalsta izmaksas ilgums var tikt ierobežots:

- a) kad tiek aizsargātas strādājošo kategorijas, līdz 13 nedēļām 12 mēnešu periodā vai līdz 13 nedēļām katrā atsevišķā izpeļņas pārtraukšanās gadījumā; vai
 - b) kad visi iedzīvotāji, kuru iztikas līdzekļi attiecīgajā riska gadījuma laikā nepārsniedz noteikto apmēru, ir aizsargāti, līdz 26 nedēļām 12 mēnešu periodā, pie nosacījuma, ka piešķirtā pabalsta ilgums, kas ir garantēts bez iztikas līdzekļu novērtēšanas, var tikt ierobežots saskaņā ar šī panta a) punktu.
2. Gadījumā, kad attiecīgās valsts tiesību akti nosaka, ka pabalsta izmaksāšanas ilgums var mainīties, atkarībā no sociālo iemaksu ilguma un/vai iepriekšējiem noteiktajā periodā saņemtajiem pabalstiem, šī panta 1. daļas nosacījumi jāuzskata par izpildītiem, ja vidējais pabalsta izmaksāšanas ilgums ir vismaz 13 nedēļas 12 mēnešu ilgā laika periodā.
 3. Pabalsts nav jāizmaksā par gaidīšanas laiku pirmās septīnas dienas, katrā izpeļņas pārtraukšanās gadījumā, skaitot bezdarba dienas pirms un pēc īslaicīgas nodarbinātības perioda, kas ilgst ne vairāk kā noteiktais periods, kā šī paša izpeļņas pārtraukšanās gadījuma daļa.
 4. Gadījumā ar sezonas strādniekiem pabalsta izmaksāšanas ilgums un gaidīšanas periods var tikt pielāgots viņu attiecīgajiem nodarbinātības nosacījumiem.

V NODAĻA. Vecuma pensija

25.pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina aizsargātajām personām vecuma pabalstu piešķiršana, saskaņā ar šīs nodaļas šādiem pantiem.

26.pants

1. Attiecīgā riska gadījums attiecas uz dzīves periodu pēc kāda noteikta vecuma.
2. Noteiktais vecums nedrīkst pārsniegt 65 gadus vai arī nedrīkst būt lielāks par tādu vecumu, kurā iedzīvotāju skaits, kas sasnieguši šādu vecumu, nav mazāks par 10 procentiem no iedzīvotāju skaita, kuri ir jaunāki par šo noteikto vecumu, bet ir vecāki par 15 gadiem.
3. Valsts normatīvie tiesību akti var noteikt, ka personai, kura būtu tiesīga šo pabalstu saņemt, attiecīgā pabalsta izmaksāšana var tikt pārtraukta, ja šī persona ir iesaistīta jebkādās noteiktās peļņas gūšanas aktivitātēs, vai arī izmaksājamā pabalsta apmērs, ja tas balstās uz iemaksām, var tikt samazināts, gadījumos, kad pabalsta saņēmēja izpeļņa pārsniedz noteikto apmēru un, ja tas nebalstās uz iemaksām, var tikt samazināts gadījumos, kad pabalsta saņēmēja izpeļņa vai citi viņa iztikas līdzekļi, vai abi, ņemti kopā, pārsniedz noteiktu apmēru.

27.pants

Aizsargātās personas ietver:

- a) noteiktas strādājošo kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem strādājošajiem; vai
- b) noteiktas ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 20 procentus no visiem iedzīvotājiem; vai
- c) visi iedzīvotāji, kuru iztikas līdzekļi attiecīgā riska gadījuma laikā nepārsniedz noteiktos apmērus, kas noteikti atbilstoši 67.panta prasībām.

28.pants

Pabalstam jābūt periodiskai naudas izmaksai, kas tiek aprēķināta šādā veidā:

- a) gadījumos, kad strādājošo kategorijas vai ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijas ir aizsargātas tādā veidā, kas atbilst 65.panta vai 66.panta prasībām;
- b) gadījumos, kad visi iedzīvotāji, kuru iztikas līdzekļi attiecīgā riska gadījuma laikā nepārsniedz noteiktos apmērus, ir aizsargāti, atbilstoši 67.panta prasībām.

29.pants

1. 28. pantā noteiktais pabalsts, attiecīgajā riska gadījumā, jānodrošina vismaz:
 - a) aizsargātajai personai, kurai, pirms attiecīgā riska gadījuma iestāšanās, saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem ir pilns nepieciešamais kvalifikācijas periods, kas var būt 30 gadi, kad ir veiktas iemaksas vai ir bijusi nodarbinātība, vai 20 gadi nodzīvoti attiecīgajā valstī; vai
 - b) gadījumos, kad, principā, visas ekonomiski aktīvās personas ir aizsargātas, aizsargātajai personai, kurai ir pilns nepieciešamais kvalifikācijas iemaksu periods, un par kuru tās darbaspējīgā vecuma laikā ir izdarīts noteiktais vidējais iemaksu apmērs gadā.
2. Gadījumos, kad šī panta 1.daļā aprakstītais pabalsts ir atkarīgs no minimālā iemaksu veikšanas vai nodarbinātības perioda, samazināts pabalsts ir jānodrošina vismaz:
 - a) aizsargātajai personai, kurai, pirms attiecīgā riska gadījuma iestāšanās, saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, ir 15 gadus veikto iemaksu vai nodarbinātības kvalifikācijas periods; vai
 - b) gadījumos, kad, principā, visas ekonomiski aktīvās personas ir aizsargātas, aizsargātajai personai, kurai ir pilns noteiktais kvalifikācijas iemaksu periods un par kuru, tās darbaspējīgā vecuma laikā, ir izdarīta puse no noteiktā vidējā iemaksu apmēra gadā, saskaņā ar šī panta 1.daļas b) punktu.
3. Šī panta 1.daļas prasības jāuzskata par izpildītām gadījumos, kad saskaņā ar XI nodaļas prasībām aprēķinātais, bet procentuālajā izteiksmē par 10 vienībām zemāks nekā attiecīgās nodaļas pielikuma tabulā par standarta pabalsta saņēmēju norādīts, pabalsts tiek nodrošināts vismaz aizsargātajai personai, kurai ir pilns, saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, desmit gadus veikto iemaksu vai nodarbinātības periods, vai pieci gadi nodzīvoti attiecīgajā valstī.
4. Var tikt veikta proporcionāla XI nodaļas pielikuma tabulā norādīto procentu samazināšana gadījumos, kad pabalsta, kas atbilst samazinātajai procentu likmei, saņemšanai nepieciešamais kvalifikācijas periods pārsniedz desmit gadus, kuros ir veiktas iemaksas vai persona ir nodarbināta, bet iemaksas ir veiktas vai arī persona bijusi nodarbināta mazāk nekā 30 gadus; ja šāds nepieciešamais kvalifikācijas periods pārsniedz 15 gadus, samazinātais pabalsts jāizmaksā saskaņā ar šī panta 2.daļu.
5. Gadījumos, kad šī panta 1., 3.vai 4.daļā minētie pabalsti ir atkarīgi no minimālā iemaksu veikšanas vai nodarbinātības perioda, aizsargātajai personai, kura, laikā, kad stājas spēkā šīs nodaļas piemērošanas noteikumi, tikai sava vecuma dēļ neatbilst nosacījumiem, kas ir noteikti saskaņā ar šī panta 2.daļu, ir jāizmaksā samazinātais pabalsts saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, ja vien personai, vecākai par noteikto pabalsta saņemšanas vecumu, nav nodrošināts pabalsts saskaņā ar šī panta 1., 3.vai 4.daļas noteikumiem.

30.pants

28. un 29.pantā aprakstītie pabalsti jāpiešķir uz visu attiecīgā riska gadījuma laiku.

VI NODAĻA. Pabalsts sakarā ar nelaimes gadījumu darbā

31.pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina aizsargātajām personām pabalsta, sakarā ar nelaimes gadījumu darbā, piešķiršana saskaņā ar sekojošiem šīs nodaļas pantiem.

32.pants

Attiecīgajiem riska nodrošinājuma gadījumi jāietver gadījumus, kad cēlonis ir negadījums darbā vai diagnosticēto slimību radījusi nodarbinātība:

- a) saslimšana;
- b) darba nespēja, ko radījis šāds stāvoklis un, kas saistīta ar izpeļņas pārtraukšanos, kā to nosaka attiecīgās valsts tiesību akti;
- c) pilnīga izpeļņas gūšanas spēju zaudēšana vai daļēja to zaudēšana, kas pārsniedz noteiktu pakāpi un, visticamāk, ir nepārejoša, vai saistīta ar attiecīgam darbam atbilstošu spēju zaudēšanu;
- d) uzturlīdzekļu zaudēšana, ko cieš atraitne vai bērns, kas radusies apgādnieka nāves gadījumā; attiecībā uz atraitni, tiesības uz pabalstu var pamatoties uz nosacījumu, ka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, viņa tiek atzīta par nespējīgu sevi uzturēt.

33.pants

Aizsargātajām personām jāietver noteiktas strādājošo kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem strādājošajiem un, attiecībā uz pabalstu apgādnieka nāves gadījumā, viņu sievas un bērnus.

34.pants

1. Attiecībā uz saslimšanas gadījumu, nodrošinājumam jābūt medicīniskajai aprūpei, kā tas norādīts šī panta 2. un 3.daļā.
2. Medicīniskā aprūpe ietver:
 - a) vispārējās prakses ārsta aprūpi, speciālistu aprūpi stacionārā un ambulatori, ieskaitot mājas vizītes;
 - b) zobārstniecības pakalpojumus;
 - c) medmāsu aprūpi mājās vai slimnīcā, vai citās medicīnas iestādēs;
 - d) uzturēšanās slimnīcās, atpūtas namos, sanatorijās vai citās medicīnas iestādēs;
 - e) stomatoloģiskos, farmaceitiskos un citus terapeitiskos vai kirurgiskos materiālus, ieskaitot protēzes, kas ir labošanā, un brilles; un
 - f) aprūpi, ko nodrošina tādi citu profesiju pārstāvji, kas var tikt likumīgi uzskaņoti par pielīdzinātiem mediķu profesijai, praktizējoša ārsta vai stomatologa uzraudzībā.
3. Atbilstoši iepriekšējām šī panta daļām sniegtā medicīniskā aprūpe jānodrošina tā, lai uzturētu, atjaunotu vai uzlabotu aizsargājamās personas veselību un viņa darbaspējas kā arī spēju rūpēties par savu personisko vajadzību apmierināšanu.

35.pants

1. Institūcijām vai valsts iestādēm, kas administrē medicīnisko aprūpi, nepieciešamības gadījumā jāsadarbojas, ar vispārējās profesionālās rehabilitācijas dienestiem, lai invalīdus varētu atjaunot darbā, kas ir viņiem piemērots.
2. Attiecīgās valsts tiesību akti var pilnvarot šādas iestādes vai institūcijas nodrošināt invalīdu profesionālo rehabilitāciju.

36.pants

1. Attiecībā uz darba nespēju, pilnīgu izpeļņas gūšanas spēju zaudējumu, kas, visticamāk, ir nepārejošs, vai darbam atbilstošo spēju zaudējuma gadījumā, vai apgādnieka nāves gadījumā, pabalstam jābūt periodiskai naudas izmaksai, kas ir aprēķināta atbilstoši 65.panta vai 66.panta prasībām.
2. Daļēju izpeļņas gūšanas spēju zaudējuma gadījumā, kas, visticamāk, ir nepārejošs, vai attiecīgu atbilstošo spēju zaudējuma gadījumā, izmaksājamajam pabalstam, ir jābūt periodiskām naudas izmaksām, kas sastāda atbilstošu proporciju, kāda ir noteikta par pilnīgu izpeļņas iegūšanas spēju zaudējumu vai attiecīgu atbilstošo spēju zaudējuma gadījumu.
3. Periodiskas naudas izmaksas var tikt aizstātas ar vienreizēju izmaksu:
 - a) gadījumos, kad darbspēju zaudējuma pakāpe ir neliela; vai
 - b) gadījumos, kad kompetentās iestādes ir pārliecinātas, ka vienreizejā izmaka tiks atbilstoši izlietota.

37.pants

34. un 36.pantos noteiktais pabalsts, attiecīgajā riska gadījumā, ir jānodrošina vismaz aizsargātajām personām, kuras tika nodarbinātas attiecīgās līgumslēdzējas putas teritorijā nelaimes gadījuma brīdī, ja trauma ir radusies nelaimes gadījuma dēļ, vai arī, ja persona ir saslimusi un kaitējums ir radies slimības rezultātā, un, attiecībā uz periodiskām naudas izmaksām apgādnieka nāves gadījumā, šādas personas atraitnei un bērniem.

38.pants.

34. un 36.pantos noteiktais pabalsts jāgarantē visa attiecīgā riska gadījuma laikā, izņemot, attiecībā uz darbaspējas zaudējumu, pabalsts nav jāizmaksā pirmās trīs darba nespējas dienas katrā atsevišķā izpeļņas pārtraukšanās gadījumā.

VII NODĀĻA. Gimenes pabalsts

39. pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina aizsargātajām personām ģimenes pabalsta piešķiršana, saskaņā ar šīs nodaļas šādiem pantiem.

40. pants

Attiecīgais riska nodrošinājuma gadījums ietver personu atbildību par bērnu uzturēšanu.

41.pants

Attiecībā uz periodiskām naudas izmaksām, kuras aprakstītas 42. pantā, aizsargātās personas ietver:

- a) noteiktas strādājošo kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem darbiniekiem; vai
- b) noteiktas ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 20 procentus no visiem iedzīvotājiem.

42.pants

Pabalstam jābūt:

- a) periodiskai naudas izmaksai, ko piešķir jebkurai aizsargātajai personai, kurai ir nepieciešamais kvalifikācijas periods; vai
- b) pārtikas, apģērba, dzīvojamās platības, brīvdienu vai palīdzības mājās nodrošināšanai bērniem, vai attiecībā uz bērniem; vai
- c) šī panta a) un b) punktos noteikto pabalstu kombinācijai.

43.pants

42. pantā noteiktais pabalsts jānodrošina vismaz aizsargātajai personai, kurai, noteiktajā laika periodā, ir nepieciešamais kvalifikācijas periods, kas var būt viens

mēnesis, par kuru ir veiktas iemaksas vai persona ir bijusi nodarbināta, vai arī seši attiecīgajā valstī nodzīvoti mēneši, kā var tikt noteikts.

44.pants

Pabalstu, kas piešķirti aizsargātajām personām saskaņā ar 42.pantu, kopējai vērtībai ir jābūt tādai, lai tā būtu vienāda ar 1,5 procentiem no pieauguša nekvalificēta strādājoša vīrieša darba algas, kas noteikta saskaņā ar 66.panta noteikumiem, kas reizināta ar visu iedzīvotāju bērnu skaitu.

45.pants

Gadījumos, kad pabalsts sastāv no periodiskām naudas izmaksām, tas ir jāpiešķir visa attiecinātā riska gadījuma laikā.

VIII NODAĻA. Maternitātes pabalsts

46. pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina aizsargātajām personām maternitātes pabalsta piešķiršana, saskaņā ar sekojošiem šīs nodaļas pantiem.

47. pants

Attiecīgie riska nodrošinājuma gadījumi ietver grūtniecību, dzemdības, to sekas un izpeļnas pārtraukšanos, kā to nosaka attiecīgās valsts tiesību akti.

48.pants

Aizsargātās personas ietver:

- a) visas sievietes noteiktajās strādājošo kategorijās, kuru kategorijas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem strādājošajiem, un, attiecībā uz maternitātes medicīnisko pabalstu, arī to vīriešu sievas, kuri ietilpst šajās kategorijās; vai
- b) visas sievietes noteiktajās ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijās, kuru kategorijas sastāda ne mazāk kā 20 procentus no visiem iedzīvotajiem, un, attiecībā uz maternitātes medicīnisko pabalstu, arī to vīriešu sievas, kuri ietilpst šajās kategorijās.

49.pants

1. Attiecībā uz grūtniecību un dzemdībām, un to sekām, maternitātes medicīniskais nodrošinājums, ir medicīniskā aprūpe, kā to nosaka šī panta 2. un 3.daļa;
2. Medicīniskā aprūpe ietver vismaz:
 - a) pirmsdzemdību, dzemdību un pēcdzemību aprūpi, ko veic praktizējoši ārsti vai kvalificētas vecmātes; un
 - b) hospitalizāciju, kad tas ir nepieciešams.
3. Šī panta 2. un 3.daļā aprakstītā medicīniskā aprūpe jārealizē tā, lai uzturētu, atjaunotu vai uzlabotu aizsargājamās sievietes veselību, kā arī viņas spējas strādāt un rūpēties par savu personisko vajadzību apmierināšanu.
4. Institūcijām un valsts iestādēm, kas administrē maternitātes medicīnisko aprūpi, atbilstošā veidā, jāmudina aizsargātās sievietes izmantot vispārējos veselības aprūpes pakalpojumus, ko viņu rīcībā ir nodevušas valsts iestādes vai citas valsts institūciju atzītas iestādes.

50.pants

Attiecībā uz izpeļnas pārtraukšanos, ko ir izraisījusi grūtniecība, dzemdības un to sekas, pabalstam ir jābūt periodiskām naudas izmaksām, kas ir aprēķinātas atbilstoši Kodeksa 65. vai 66.panta prasībām. Periodiskās naudas izmaksas apmērs var mainīties attiecīgā riska gadījuma laikā, ievērojot vidējo likmi atbilstoši šīm prasībām.

51.pants

49. un 50 pantā aprakstītais riska nodrošinājums jānodrošina vismaz sievietei aizsargātajās kategorijās, ja viņai ir kvalifikācijas periods, kāds var tikt uzskatīts par nepieciešamu, lai izvairītos no ļaunprātīgas tiesību izmantošanas, kā arī jānodrošina 49. pantā noteiktais nodrošinājums aizsargāto kategoriju vīrieša sievai, ja viņam ir pilns nepieciešamais kvalifikācijas periods pabalsta saņemšanai.

52.pants

49. un 50.pantos aprakstītais nodrošinājums jāgarantē visa attiecīgā riska gadījuma laikā, izņemot gadījumus, kad periodisko naudas izmaksu periods var tikt ierobežots līdz 12 nedēļām, ja vien, saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, netiek prasīts vai atļauts ilgāks periods, kad nenotiek stāšanās darba attiecībās, tādā gadījumā, tas var netikt ierobežots uz laiku, kas ir īsāks par šo garāko laika periodu.

IX NODĀĻA. Invaliditātes pabalsts

53.pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina aizsargātajām personām invaliditātes pabalsta piešķiršana, saskaņā ar sekojošiem šīs nodaļas pantiem.

54.pants

Attiecīgais riska nodrošinājums attiecas uz nespēju iesaistīties jebkādās peļņas gūšanas aktivitātēs, līdz noteiktajam apmēram, kad šī nespēja, visticamāk, ir nepārejoša un saglabāsies pēc slimības pabalsta izbeigšanās.

55.pants

Aizsargātās personas ietver:

- a) noteiktas strādājošo kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem strādājošajiem; vai
- b) noteiktas ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijas, kas sastāda ne mazāk kā 20 procentus no visiem iedzīvotājiem; vai
- c) visus iedzīvotājus, kuru iztikas līdzekļi attiecīgā riska gadījuma laikā nepārsniedz apmēru, kas noteikts atbilstoši 67.panta prasībām.

56.pants

Pabalsts ir periodiskas naudas izmaksas, ko aprēķina šādi:

- a) gadījumos, kad darbinieku kategorijas vai ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijas ir aizsargātas atbilstoši 65. vai 66.panta prasībām;
- b) gadījumos, kad visi iedzīvotāji, kuru iztikas līdzekļi attiecīgā riska gadījuma laikā nepārsniedz noteikto ierobežojumu, ir aizsargāti atbilstoši 67.panta prasībām.

57.pants

1. 56.pantā aprakstītais pabalsts, attiecīgajā riska gadījumā jānodrošina vismaz:

- a) aizsargātajai personai, kurai pirms attiecīgā gadījuma iestāšanās, saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, ir pilns nepieciešamais veikto iemaksu vai nodarbinātības kvalifikācijas periods, kas var būt 15 gadi, vai 10 nodzīvoti gadi attiecīgajā valstī; vai
- b) gadījumos, kad principā visas ekonomiski aktīvās personas ir aizsargātas, aizsargātajai personai, kurai ir pilns nepieciešamais kvalifikācijas iemaksu periods 3 gadi un par kuru tās darbspējīgā vecuma laikā ir izdarīts noteikts vidējais iemaksu apmērs gadā.

2. Gadījumos, kad šī panta 1.daļā aprakstītais ir atkarīgs no minimālā iemaksu veikšanas vai nodarbinātības perioda, samazināts pabalsts ir jānodrošina vismaz:
 - a) aizsargātajai personai, kurai pirms attiecīgā riska gadījuma iestāšanās saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem ir pilns nepieciešamais 5 gadus veikto iemaksu vai nodarbinātības kvalifikācijas periods; vai
 - b) gadījumos, kad principā visas ekonomiski aktīvās personas ir aizsargātas, aizsargātajai personai, kurai ir pilns noteiktais kvalifikācijas iemaksu periods trīs gadi un par kuru tās darbspējīgā vecuma laikā, ir izdarīta puse no noteiktā vidējā iemaksu apmēra gadā, saskaņā ar šī panta 1.daļas b) punktu.
3. Šī panta 1.daļas prasības ir jāuzskata par izpildītām gadījumos, kad saskaņā ar XI nodaļas prasībām aprēķinātais, bet procentuālajā izteiksmē par 10 vienībām zemāks nekā attiecīgās nodaļas pielikuma tabulā par standarta pabalsta saņēmēju norādīts, pabalsts tiek nodrošināts vismaz aizsargātajai personai, kurai ir pilns nepieciešamais, saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, piecus gadus veikto iemaksu vai nodarbinātības periods, vai pieci gadi nodzīvoti attiecīgajā valstī.
4. Var tikt veikta proporcionāla XI nodaļas pielikuma tabulā norādīto procentu samazināšana gadījumos, kad pensijas, kas atbilst samazinātajai procentu likmei, saņemšanai nepieciešamais kvalifikācijas periods pārsniedz piecus gadus, kuros ir veiktas iemaksas vai persona ir nodarbināta, bet ir mazāks par 15 gadiem, kuros ir veiktas iemaksas vai persona ir nodarbināta; samazinātais pabalsts ir jāizmaksā saskaņā ar šī panta 2.daļu.

58.pants

56.un 57.pantā aprakstītais pabalsts jāpiešķir visa attiecīgā riska gadījuma laikā vai arī līdz tam brīdim, kad jāsāk izmaksāt vecuma pabalsts.

X NODAĻA. Apgādnieka zaudējuma pensija

59.pants

Katrai līgumslēdzējai pusei, kurā ir spēkā šī Kodeksa nodaļa, jānodrošina aizsargātājām personām pabalsta piešķiršana apgādnieka zaudējuma gadījumā, saskaņā ar sekojošiem šīs nodaļas pantiem.

60.pants

1. Attiecīgais riska gadījums ietver uzturlīdzekļu zaudējumu, ko cieš atraitne vai bērns, apgādnieka nāves gadījumā, attiecībā uz atraitni, tiesības uz pabalstu var pamatoties uz nosacījumu, ka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, viņa tiek atzīta par nespējīgu sevi uzturēt.
2. Attiecīgās valsts tiesību akti var noteikt, ka personai, kura būtu tiesīga šo pabalstu saņemt, tā izmaksāšana var tikt pārtraukta, ja persona ir iesaistīta jebkādās noteiktās peļņas gušanas aktivitātēs, vai arī izmaksājamā pabalsta apmērs, ja tas balstās uz iemaksām, var tikt samazināts, gadījumos, kad pabalsta saņēmēja izpeļņa pārsniedz noteikto apmēru, ja tas nebalstās uz iemaksām, to var samazināt gadījumos, kad pabalsta saņēmēja izpeļņa vai citi viņa iztikas līdzekļi, vai abi ņemti kopā, pārsniedz noteikto apmēru.

61.pants

Aizsargātās personas ietver:

- a) to apgādnieku sievas un bērnus, kuri ietilpst noteiktās strādājošo kategorijās, un kuru kategorijas sastāda ne mazāk kā 50 procentus no visiem strādājošajiem; vai

- b) to apgādnieku sievas un bērnus, kuri ietilpst noteiktās ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijās, un kuru kategorijas sastāda ne mazāk kā 20 procentus no visiem iedzīvotājiem; vai
- c) visas attiecīgajā valstī dzīvojošās atraitnes un bērnus, kuri ir zaudējuši savus apgādniekus un kuru iztikas līdzekļi attiecīgajā riska gadījuma laikā nepārsniedz apmērus, kas noteikti atbilstoši 67.panta prasībām.

62.pants

Pabalsts ir periodiskas naudas izmaksas, kas tiek aprēķinātas šādi:

- a) gadījumos, kad apgādnieku, kuri ietilpst noteiktās darbinieku kategorijās vai ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kategorijās, sievas un bērni ir aizsargāti atbilstoši 65. vai 66.panta prasībām;
- b) gadījumos, kad visas pastāvīgi attiecīgajā valstī dzīvojošās atraitnes un bērni, kuru iztikas līdzekļi attiecīgā riska gadījuma laikā nepārsniedz noteikto apmēru, ir aizsargāti atbilstoši 67.panta prasībām.

63.pants

1. 62. pantā noteiktais pabalsts, attiecīgajā riska gadījumā, jānodrošina vismaz:
 - a) aizsargātajai personai, kuras apgādniekam, saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, ir bijis pilns nepieciešamais kvalifikācijas periods, kas var būt 15 gadi, kuros ir veiktas iemaksas vai ir bijusi nodarbinātība, vai 10 gadi nodzīvoti attiecīgajā valstī; vai
 - b) gadījumos, kad, principā, visu ekonomiski aktīvo personu sievas un bērni ir aizsargāti, aizsargātajai personai, kuras apgādniekam ir bijis pilns nepieciešamais kvalifikācijas iemaksu periods 3 gadi, un par kuru, tā darbaspējīgā vecuma laikā, ir izdarīts noteiktais vidējais iemaksu apmērs gadā.
2. Gadījumos, kad šī panta 1.daļā aprakstītais pabalsts ir atkarīgs no minimālā iemaksu veikšanas vai nodarbinātības perioda, samazināts pabalsts jānodrošina vismaz:
 - a) aizsargātajai personai, kuras apgādniekam, saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, ir bijis pilns nepieciešamais 5 gadus veikto iemaksu vai nodarbinātības kvalifikācijas periods; vai
 - b) gadījumos, kad, principā, visu ekonomiski aktīvo personu sievas un bērni ir aizsargāti, aizsargātajai personai, kuras apgādniekam ir bijis pilns noteiktais kvalifikācijas iemaksu periods trīs gadi, un par kuru, tā darbaspējīgā vecuma laikā, ir izdarīta puse no noteiktā vidējā iemaksu apmēra gadā, saskaņā ar šī panta 1.daļas b) punktu.
3. Šī panta 1.daļas prasības ir jāuzskata par izpildītām gadījumos, kad saskaņā ar XI nodaļas prasībām aprēķinātais, bet procentuālajā izteiksmē par 10 vienībām zemāks nekā attiecīgās nodaļas pielikuma tabulā par standarta pabalsta saņēmēju norādīts, pabalsts tiek nodrošināts vismaz aizsargātajai personai, kuras apgādniekam ir bijis pilns nepieciešamais, saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, piecus gadus veikto iemaksu vai nodarbinātības periods, vai pieci gadi nodzīvoti attiecīgajā valstī.
4. Var tikt veikta proporcionāla XI nodaļas pielikuma tabulā norādīto procentu samazināšana gadījumos, kad pabalsta, kas atbilst samazinātajai procentu likmei, saņemšanai nepieciešamais kvalifikācijas periods pārsniedz piecus gadus, kuros ir veiktas iemaksas vai persona ir nodarbināta, bet ir mazāks par 15 gadiem, kuros ir veiktas iemaksas vai persona ir nodarbināta; samazinātais pabalsts jāizmaksā saskaņā ar šī panta 2.daļu.

5. Lai bezbērnu atraitne, kas tiek uzskatīta par nespējīgu nodrošināt sev iztiku, varētu būt tiesīga saņemt apgādnieka zaudējuma pabalstu, var tikt prasīts minimālais laulības ilgums.

64.pants

62.un 63.pantā aprakstītais pabalsts jāpiešķir visa attiecīgā riska gadījuma laikā.

XI NODAĻA. Standarti, kas ir jāievēro attiecībā uz periodiskajām naudas izmaksām

65.pants

1. Periodisko izmaksu gadījumā, uz kurām attiecas šis pants, pabalsta apmēram, kas palielinās ar jebkuru ģimenes pabalstu, kas pienākas attiecīgā riska gadījuma laikā, jābūt tādam, lai standarta pabalsta saņēmējam, kas norādīts šīs nodalas pielikuma tabulā, tas sastādītu, vismaz tajā norādīto procentuālo daļu no kopējā apmēra, ko veido pabalsta saņēmēja vai apgādnieka iepriekšējā izpeļņa un visi ģimenes pabalsti, kādi izmaksājami aizsargātajai personai, kurai ir tādas pašas ģimenes saistības, kādas ir standarta pabalsta saņēmējam.
2. Pabalsta saņēmēja vai viņa apgādnieka iepriekšējā izpeļņa jāaprēķina saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem, un, gadījumos, kad aizsargātās personas vai viņu apgādnieki tiek sagrupēti kategorijās pēc viņu izpeļņas, iepriekšējā izpeļņa var tikt aprēķināta no to kategoriju pamata izpeļņas, kurā atrodas attiecīgā persona.
3. Var tikt noteikta maksimālais pabalsta vai izpeļņas apmērs, kas tiek ņemts vērā, aprēķinot pabalstu, pie nosacījuma, ka maksimālā robeža ir noteikta tādā veidā, ka tiek ievērotas šī panta 1.daļas prasības, gadījumos, kad pabalsta saņēmēja vai viņa apgādnieka iepriekšējā izpeļņa ir vienāda vai zemāka par kvalificēta strādnieka (vīrieša) algu.
4. Pabalsta saņēmēja vai viņa apgādnieka iepriekšējā izpeļņa, kvalificēta strādnieka (vīrieša) alga, pabalsti un jebkuri ģimenes pabalsti jāaprēķina par vienu un to pašu laiku periodu.
5. Attiecībā uz citiem pabalsta saņēmējiem, pabalstam jābūt saprātīgā attiecībā pret to pabalstu, ko saņem standarta pabalsta saņēmējs.
6. Šī panta izpratnē, kvalificēts strādnieks (vīrietis) ir:
 - a) montāžas atslēdznieks vai virpotājs ražošanā vai mašīnbūvē, izņemot elektromašīnbūvē; vai
 - b) persona, kura tiek uzskatīta par tipisku kvalificētajam darbaspēkam, saskaņā ar šī panta 7.punkta nosacījumiem; vai
 - c) persona, kuras izpeļņa ir vienāda ar 125 procentiem no vidējās visu aizsargāto personu izpeļņas.
7. Šī panta 6.daļas b) punkta izpratnē, persona, kura tiek uzskatīta par tipisku kvalificētajam darbaspēkam, ir persona, kura ir nodarbināta lielākajā ekonomisko aktivitāšu grupā ar lielāko ekonomiski aktīvo aizsargāto personu (vīriešu) skaitu attiecīgajā sociālā riska gadījumā, vai, aizsargāto personu apgādnieki, grupā, kurā ir vislielākais skaits šādu personu vai apgādnieku; šajā nolūkā jāpiemēro starptautiskais standarts visu industriālo aktivitāšu klasifikācijai, ko pieņēmusi Apvienoto Nāciju Ekonomikas un Sociālā Padome savā 7.sesijā 1948.gada 27.augustā, un, kas iekļauta šī Kodeksa 1.pielikumā, vai arī šī klasifikācija, kurā veikti labojumi.

8. Gadījumos, kad pabalstu apmērs reģionos ir dažādas, kvalificēts strādnieks(vīrietis) var tikt noteikts katram reģionam atsevišķi, saskaņā ar šī panta 6.un 7.daļu.
9. Kvalificēta strādnieka (vīrieša), kurš noteikts saskaņā ar šī panta 6.daļas a) un b) punktiem, alga jānosaka balstoties uz algas likmi par normālajām darba stundām, kas ir fiksētas kolektīvajos darba līgumos, ievērojot vai izpildot attiecīgās valsts tiesību aktus, gadījumos, kad tādi ir, vai ievērojot pieņemtās normas, ieskaitot nepieciešamā iztikas minimuma pabalstus, ja tādi ir; gadījumos, kad šīs likmes reģionos ir dažādas, bet netiek piemērota šī panta 8.daļā, ir jāņem vidējā likme.
10. Tekošo periodisko pabalstu apmēri vecuma, darba negadījumu (izņemot darba nespējas gadījumu), invaliditātes un apgādnieka zaudējuma gadījumos jāpārskata, ievērojot būtiskas izmaiņas vispārējā izpeļņas līmenī, ja to ir ietekmējušas būtiskas izmaiņas iztikas minimumā.

66.pants

1. Periodisku izmaksu gadījumā, uz kuru attiecas šīs pants, pabalsta apmēram, kas palielinās ar jebkuru ģimenes pabalstu, kas pienākas attiecīgā riska gadījuma laikā, jābūt tādam, lai standarta pabalsta saņēmējam, kas norādīts šīs nodajās pielikuma tabulā, tas sastādītu, vismaz tajā norādīto procentuālo daļu no kopējā apmēra, ko veido pabalsta saņēmēja vai apgādnieka iepriekšējā izpeļņa un visi ģimenes pabalsti, kādi izmaksājami aizsargātajai personai, kurai ir tās pašas ģimenes saistības, kādas ir standarta pabalsta saņēmējam.
2. Vienkārša pieauguša strādnieka (vīrieša) alga, pabalsti un jebkuri ģimenes pabalsti jāaprēķina par tādu pašu laika periodu.
3. Attiecībā uz citiem pabalsta saņēmējiem, pabalstam ir jābūt saprātīgā attiecībā pret to pabalstu, ko saņem standarta pabalsta saņēmējs.
4. Šī panta izpratnē, vienkāršs pieaudzis strādnieks ir:
 - a) persona, kas tiek uzskatīta par tipisku nekvalificētajam darba spēkam ražošanā vai mašīnbūvē, izņemot elektromāšīnbūvi; vai
 - b) persona, kas tiek uzskatīta par tipisku nekvalificētajam darba spēkam, kas izvēlēta saskaņā ar nākamajiem daļas nosacījumiem.
5. Šī panta 4.daļas b) punkta izpratnē, persona, kura tiek uzskatīta par tipisku nekvalificētajam darbaspēkam, ir persona, kura ir nodarbināta lielākajā ekonomisko aktivitāšu grupā ar lielāko ekonomiski aktīvo aizsargāto personu (vīriešu) skaitu attiecīgajā sociālā riska gadījumā, vai aizsargāto personu apgādnieki, grupā, kurā ir vislielākais skaits šādu personu vai apgādnieku; šajā nolūkā jāpiemēro starptautiskais standarts visu industriālo aktivitāšu klasifikācijai, ko pieņemusi Apvienoto Nāciju Ekonomikas un Sociālā Padome savā 7.sesijā 1948.gada 27.augustā, un kas iekļauta šī Kodeksa 1.pielikumā, vai arī šī klasifikācija, kurā veikti labojumi. .
6. Gadījumos, kad pabalstu apmērs reģionos ir dažāds, vienkāršs pieaudzis strādnieks var tikt noteikts katram reģionam atsevišķi, saskaņā ar šī panta 4.un 5.daļu.
7. Vienkārša pieauguša strādnieka alga jānosaka balstoties uz algas likmi par normālajām darba stundām, kas ir fiksētas kolektīvajos darba līgumos, ievērojot vai izpildot attiecīgās valsts tiesību aktus, gadījumos, kad tādi ir, vai ievērojot pieņemtās normas, ieskaitot nepieciešamā iztikas minimuma pabalstus, ja tādi ir; gadījumos, kad šīs likmes reģionos ir dažādas, bet netiek piemērota šī panta 6.daļu, jāņem vidējā likme.

8. Tekošo periodisko pabalstu apmēri vecuma, darba negadījumu (izņemot darba nespējas gadījumu), invaliditātes un apgādnieka zaudējuma gadījumos jāpārskata, ievērojot būtiskas izmaiņas vispārējā izpeļņas līmenī, ja to ir ietekmējušas būtiskas izmaiņas iztikas minimumā.

67.pants

Periodiskas izmaksas gadījumā, uz ko attiecas šis pants:

- a) pabalsta apmērs jānosaka saskaņā ar noteikto līmeni vai līmeni, ko fiksē kompetentās valsts iestādes, atbilstoši noteiktajiem nosacījumiem;
 - b) šāds apmērs var tikt samazināta tikai tik lielā mērā, cik lielā mērā pārējie pabalsta saņēmēja ģimenes iztikas līdzekļi pārsniedz noteikto apmēru vai apmēru, ko ir noteikušas kompetentās valsts iestādes, atbilstoši noteiktajiem nosacījumiem;
 - c) kopējai summai, ko sastāda pabalsts un jebkuri citi iztikas līdzekļi, pēc tam, kad ir atskaitīts šī panta b) punktā noteiktais apmērs, jābūt pietiekamai, lai uzturētu pabalsta saņēmēja ģimeni veselībai un dzīvībai piemērotos apstākļos, un tā nedrīkst būt mazāka par attiecīgo pabalstu, kas aprēķināts saskaņā ar 66.panta prasībām;
 - d) šī panta c) punkta nosacījumi uzskatāmi par izpildītiem, ja kopējais izmaksāto pabalstu, kas iekļauti attiecīgajā nodaļā, apmērs vismaz par 30 procentiem pārsniedz kopējo pabalstu apmēru, kas tiktu saņemti, piemērojot 66.panta noteikumus, kā arī sekojošus noteikumus:
- (i) III nodaļas 15.panta b) punktu
 - (ii) V nodaļas 27.panta b) punktu
 - (iii) IX nodaļas 55.panta b) punktu
 - (iv) X nodaļas 61.panta b) punktu.

Pielikuma Tabula XI nodalai.

Periodiskas izmaksas standarta pabalsta saņēmējiem

Nodaļa	Gadījuma veids	Standarta pabalsta saņēmējs	Procenti
III	Saslimšana	Vīrietis ar sievu un diviem bērniem	45
IV	Bezdarbs	Vīrietis ar sievu un diviem bērniem	45
V	Vecuma pabalsts	Vīrietis ar sievu pensijas vecumā	40
VI	Darba trauma: Darba nespēja	Vīrietis ar sievu un diviem bērniem	50
	Pilnīga izpeļņas gūšanas spēju zaudēšana	Vīrietis ar sievu un diviem bērniem	50
	Apgādnieka zaudējums	Atraitne ar diviem bērniem	40
VIII	Maternitāte	Sieviete	45

IX	Invaliditāte	Vīrietis ar sievu un diviem bērniem	40
X	Apgādnieka zaudējums	Atraitne ar diviem bērniem	40

XII NODAĻA. Kopīgie noteikumi

68.pants

Pabalsts, uz ko aizsargātajai personai būtu tiesības, saskaņā ar jebkuru šī Kodeksa nodaļu no II līdz X, var tikt pārtraukts, noteiktajā apmērā un uz laiku:

- a) kamēr attiecīgā persona neatrodas līgumslēdzējas puses teritorijā;
- b) kamēr attiecīgā persona tiek uzturēta par valsts līdzekļiem, vai par sociālās drošības institūcijas vai dienesta līdzekļiem, ņemot vērā nodrošinājuma daļu, kas tiek piešķirta pabalsta saņēmēja apgādībā esošajiem;
- c) kamēr attiecīgā persona saņem citu sociālās drošības naudas pabalstu, kas nav ģimenes pabalsts, un jebkurā laika periodā, par kuru viņš saņem atlīdzību sakarā ar negadījumu no trešās puses, ņemot vērā pabalsta daļu, kas tiek ieturēta, nepārsniedzot otra pabalsta, vai atlīdzības, ko izmaksā trešā puse, apmēru;
- d) gadījumos, kad attiecīgā persona ir veikusi krāpniecisku pabalsta pieprasījumu;
- e) kad attiecīgo gadījumu ir izraisījis krimināls pārkāpums, ko veikusi attiecīgā persona;
- f) gadījumos, kad negadījumu ir izraisījusi tīša attiecīgās personas rīcība;
- g) gadījumos, kad attiecīgā persona tīši neizmanto medicīniskos vai rehabilitācijas pakalpojumus, kas tai ir pieejami, vai nav spējīga izpildīt noteiktās prasības gadījuma rašanās pārbaudei vai attiecīgā stāvokļa turpināšanās pārbaudei, vai pabalsta saņēmēja rīcības pārbaudei;
- h) bezdarbnieka pabalsta gadījumā, kad attiecīgā persona nav izmantojusi tai pieejamos nodarbinātības dienesta pakalpojumus;
- i) bezdarbnieka pabalsta gadījumā, kad attiecīgās personas darba zaudējuma tiešais iemesls ir darba pārtraukšana sakarā ar darba strīdu vai, ja attiecīgā persona ir patvalīgi pametusi darbu, bez attaisnojoša iemesla; un
- j) apgādnieka zaudējuma pabalsta gadījumā, tik ilgi, kamēr atraitne dzīvo kā vīrieša sieva.

69.pants

1. Ikvienam pabalsta pieprasītājam ir tiesības pārsūdzēt pabalsta piešķiršanas atteikumu, vai iesniegt sūdzību par pabalsta kvalitāti vai apmēru.
2. Gadījumos, kad, piemērojot šo Kodeksu, likumdevējam atbildīgajai valsts iestādei ir uzticēts administrēt medicīnisko aprūpi, pārsūdzības tiesības, kas ir noteiktas šī panta 1.daļā, var tikt aizstātas ar tiesībām iesniegt sūdzību, kas attiecas uz medicīniskās aprūpes atteikšanu vai saņemtās medicīniskās aprūpes kvalitāti, ko izmeklē atbilstoša institūcija.
3. Gadījumos, kad sūdzību izskata īpašā tribunālā, kas izveidots, lai nodarbotos ar sociālās drošības jautājumiem un kurā ir pārstāvētas aizsargātās personas, nevar tikt prasītas pārsūdzības tiesības.

70.pants

1. Saskaņā ar šī Kodeksa prasībām nodrošināto pabalstu izmaksas un šo pabalstu administrešanas izmaksas jāsedz solidāri no apdrošināšanas iemaksām vai nodokļiem, vai no abiem, tā, lai izvairītos no finansiālu grūtību radīšanas personām ar nelieliem iztikas līdzekļiem, un, lai tiktu ņemta vērā ekonomiskā situācija attiecīgajā līgumslēdzējā valstī un aizsargāto personu kategorijās.
2. Kopējās apdrošināšanas iemaksas, ko veic aizsargātie strādājošie, nedrīkst pārsniegt 50 procentus no visiem kopējiem finansu resursiem, kas piešķirti strādājošo un viņu sievu un bērnu aizsardzībai. Lai nodrošinātu, ka šis nosacījums tiek izpildīts, visi pabalsti, ko piešķir līgumslēdzēja puse atbilstoši Kodeksam, izņemot ģimenes pabalstu kā arī, darba negadījumu pabalstu, ja tādu noteikusi īpaša nozare, var tikt skaitīti kopā.
3. Attiecīgai līgumslēdzējai pusei ir jāatzīst vispārējā atbildība par attiecīgo pabalstu piešķiršanu atbilstoši Kodeksa prasībām, un jāveic visi šim nolūkam nepieciešamie pasākumi; tai jānodrošina, kad tas ir noteikts, ka periodiski tiek veikta nepieciešamā sistēmas finanšu analīze un aprēķini attiecībā uz finansiālo līdzsvaru un ikvienā gadījumā tas ir jādara pirms jebkurām izmaiņām pabalstos, apdrošināšanas iemaksu likmēs vai nodokļos, kas tiek novirzīti, lai segtu attiecīgos riska gadījumus.

71.pants

1. Gadījumos, kad likumdevējam atbildīgajai valsts iestādei nav uzticēta administrešana, aizsargāto personu pārstāvjiem jāpiedalās pārvaldē, vai arī jābūt iesaistītiem ar konsultatīvām tiesībām saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem; arī tiesību akti var līdzīgā veidā noteikt darba devēju un valsts institūciju pārstāvju līdzdalību.
2. Attiecīgajai līgumslēdzējai pusei jābūt atbildīgai par atbilstošu to iestāžu un dienestu administrešanu, kas ir iesaistīti Kodeksa piemērošanā.

XIII NODAĻA. Citi noteikumi

72.pants

Šis Kodekss neattiecas uz:

- a) riska gadījumiem, kas notikuši pirms atbilstošā Kodeksa nodaļa ir stājusies spēkā konkrētajā līgumslēdzējā pusē;
- b) nodrošinājumu par riska gadījumiem, kas notikuši pēc atbilstošās Kodeksa nodaļas stāšanās spēkā konkrētajā līgumslēdzējā pusē, gadījumos, kad tiesības uz šādu pabalstu saņemšanu radušās periodos pirms šī spēkā stāšanās datuma.

73.pants

Līgumslēdzējām pusēm jācenšas izveidot speciālu instrumentu, lai regulētu jautājumus par ārvalstnieku un migrantu sociālo drošību, īpaši, attiecībā uz vienādu attieksmi pret ārvalstniekiem un saviem pilsoņiem, kā arī iegūto tiesību saglabāšanu un tiesību ievērošanu tiesību iegūšanas gaitā.

74.pants

1. Ikviens līgumslēdzējai pusei jāiesniedz ģenerālsekretāram ikgadējā atskaite par Kodeksa piemērošanu. Ziņojumā jāiekļauj:

- a) pilna informācija par tiesību aktiem, ar kuriem tiek realizēti Kodeksa nosacījumi, kas ir ratificēti; un
- b) pierādījumi par atbilstību statistiskajiem nosacījumiem, kas aprakstīti:
- (i) pantos 9.a, b vai c; 15.a vai b; 21.a; 27.a vai b; 33; 41.a vai b; 48.a vai b; 55.a vai b; 61.a vai b, attiecībā uz aizsargāto personu skaitu;
- (ii) pantos 44., 65., 66.vai 67., attiecībā uz pabalstu apmēriem;
- (iii) 24.panta 2.daļā, attiecībā uz bezdarbnieka pabalsta ilgumu; un
- (iv) 70.panta 2.daļā, attiecībā uz finansu resursu proporciju, ko sastāda aizsargāto darbinieku apdrošināšanas iemaksas.

Šādi pierādījumi, pēc iespējas, jāiesniedz tādā kārtībā un formā, kā to var ierosināt Komiteja.

2. Katrai līgumslēdzējai pusei jāiesniedz ģenerālsekretnāram, ja tas tiek prasīts, plašāka informācija par ratificēto Kodeksa nosacījumu realizēšanu.
3. Ministru Komiteja var pilnvarot ģenerālsekretnāru nodot Konsultatīvajai Asamblejai ziņojuma kopijas un plašāko informāciju, kas iesniegta saskaņā ar šī panta, attiecīgi, 1.un 2.daļu.
4. Ģenerālsekretnārs izsūta Starptautiskā darba biroja ģenerāldirektoram ziņojumu un plašāko informāciju, kas iesniegta saskaņā ar šī panta, attiecīgi, 1.un 2.daļu, un lūdz viņu konsultēties atbilstošā Starptautiskā darba organizācijas struktūrā, par iepriekš minēto ziņojumu un plašāko informāciju, un izsūtīt ģenerālsekretnāram šīs struktūras izdarītos slēdzienus.
5. Šāds ziņojums un plašākā informācija, kā arī secinājumi, ko izdarījusi Starptautiskās darba organizācijas struktūra, kas atrunāta šī panta 4.daļā, jāizskata Komitejai, kas iesniedz Ministru Komitejai ziņojumu ar saviem slēdzieniem.

75.pants

1. Pēc konsultācijām ar Konsultatīvo Asambleju, ja tā uzskata to par lietderīgu, Ministru Komitejai, ar divu trešdaļu balsu vairākumu, saskaņā ar Eiropas Padomes statūtu 20.panta d) daļu, jāizlemj, vai katra no līgumslēdzējām pusēm ir izpildījusi Kodeksa prasības, ko tā ir akceptējusi.
2. Ja Ministru Komiteja uzskata, ka līgumslēdzēja puse nav izpildījusi Kodeksā noteiktās saistības, tā uzaicina attiecīgo līgumslēdzēju pusi nodrošināt pasākumus, kādus Ministru Komiteja uzskata par nepieciešamiem, lai panāktu šādu atbilstību.

76.pants

Katrai līgumslēdzējai pusei ik pa diviem gadiem jāiesniedz ģenerālsekretnāram ziņojums par tās tiesību aktiem un praksi attiecībā uz jebkuru Kodeksa nodaļu no II līdz XI, kuru līgumslēdzēja puse nav norādījusi savā Kodeksa ratifikācijas dokumentā saskaņā ar 3.pantu, vai paziņojumā, kas sastādīts saskaņā ar 4.pantu.

XIV NODAĻA. Nobeiguma noteikumi

77.pants

1. Kodeksam jābūt brīvi pieejamam parakstīšanai Eiropas Padomes dalībvalstīm. Tas jānodod ratifikācijai. Ratifikācijas dokumenti jānodod ģenerālsekretnāram, pie nosacījuma, ka Ministru Komiteja atbilstošos gadījumos pirms tam ir devusi apstiprinošu lēmumu, kā to nosaka 78.panta 4.daļa.

2. Kodekss stājas spēkā vienu gadu pēc tam, kad nodots trešais ratifikācijas dokuments.
3. Attiecībā uz jebkuru Kodeksa parakstītāju pusi, kas to ratificē pēc tam, Kodekss stājas spēkā vienu gadu pēc savu ratifikācijas dokumentu iesniegšanas.

78.pants

1. Jebkurai Kodeksa parakstītājai pusei, kura vēlas izmantot 2.panta 2.daļas nosacījumus, pirms ratifikācijas jāiesniedz ģenerālsekretāram ziņojums, kas parāda, cik lielā mērā sociālas drošības sistēma atbilst Kodeksa nosacījumiem.

Šim ziņojumam jāsatur atzinumi par sekojošo:

- a) nozīmīgākie normatīvie tiesību akti; un
- b) pierādījumi par atbilstību statistiskajiem nosacījumiem, kas aprakstīti:
 - (i) pantos 9.a, b vai c; 15.a vai b; 21.a; 27.a vai b; 33; 41.a vai b; 48.a vai b; 55.a vai b; 61.a vai b, attiecībā uz aizsargāto personu skaitu;
 - (ii) pantos 44., 65., 66.vai 67., attiecībā uz pabalstu apmēriem;
 - (iii) 24.panta 2.daļā, attiecībā uz bezdarbnieka pabalsta ilgumu; un
 - (iv) 70.panta 2.daļā, attiecībā uz finansu resursu proporciju, ko sastāda aizsargāto darbinieku apdrošināšanas iemaksas; un
- c) visi elementi, ko Kodeksa parakstītāja puse vēlas, lai ņemtu vērā, saskaņā ar 2.panta 2.un 3.daļu.

Šādi pierādījumi, pēc iespējas, jāiesniedz tādā kārtībā un formā, kā to var ierosināt Komiteja.

2. Katrai līgumslēdzējai pusei jāiesniedz ģenerālsekretāram, ja tas tiek prasīts, plašāka informācija par sociālās drošības sistēmas atbilstību Kodeksa nosacījumiem.
3. Šādu ziņojumu un plašāku informāciju izskata Komiteja, kurai jāņem vērā 2.panta 3.daļas nosacījumi. Komitejai jāiesniedz Ministru Komitejā ziņojums ar tās izdarītajiem slēdzieniem.
4. Ministru komitejai, ar divu trešdaļu balsu vairākumu, saskaņā ar Eiropas Padomes Statūtu 20.panta d) daļu, jāizlemj, vai parakstītājas puses sociālās drošības sistēma atbilst Kodeksa prasībām.
5. Ja Ministru Komiteja izlemj, ka minētā sociālās drošības sistēma neatbilst Kodeksa prasībām, tai jāinformē attiecīgā parakstītāja puse, un Ministru komiteja var dot rekomendācijas, kā panākt šādu atbilstību.

79.pants

1. Pēc Kodeksa spēkā stāšanās, Ministru Komiteja var uzaicināt jebkuru valsti, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts, pievienoties Kodeksam. Šādas valsts pievienošanās notiek pēc tiem pašiem nosacījumiem un, ievērojot tās pašas procedūras, kā tas ir noteikts Kodeksā, attiecībā uz ratifikāciju.
2. Valsts pievienojas Kodeksam, iesniedzot pievienošanās dokumentu ģenerālsekretāram. Kodekss stājas spēkā attiecībā uz jebkuru valsti, kas ir šādā veidā pievienojusies, vienu gadu pēc tās pievienošanās dokumenta iesniegšanas dienas.
3. Pievienojošās valsts tiesības un pienākumi ir tādi paši, kā tie, kas ir noteikti ar Kodeksu jebkurai tā parakstītājai pusei, kas ir ratificējusi Kodeksu.

80.pants

1. Kodekss attiecas uz katras līgumslēdzējas puses valsts pamatteritoriju. Katra līgumslēdzēja puse var, savu ratifikācijas vai pievienošanās dokumentu

- parakstīšanas vai iesniegšanas laikā, norādīt ģenerālsekretāram adresētajā deklarācijā, kāda teritorija, šajā izpratnē, ir uzskatāma par tās valsts pamatteritoriju.
2. Katra līgumslēdzēja puse, kas ratificē Kodeksu, vai pievienojošās valsts, tās ratifikācijas vai pievienošanās dokumentu iesniegšanas laikā, vai jebkurā laikā pēc tam, var paziņot ģenerālsekretāram, ka šis Kodekss, kopumā vai daļēji, atkarībā no jebkurām modifikācijām, kas aprakstītas paziņojumā, attiecas uz jebkuru šīs valsts pamatteritorijas daļu, kas nav norādīta šī panta 1.daļā, vai uz jebkuru no citām teritorijām, par kuru starptautiskajām attiecībām tā ir atbildīga. Modifikācijas, kas aprakstītas šādā paziņojumā, var tikt atceltas vai papildinātas ar pēc tam sekojošu paziņojumu.
 3. Ikviena līgumslēdzēja puse, laikā, kad tā var denonsēt Kodeksu saskaņā ar 81.pantu, var paziņot ģenerālsekretāram, ka Kodekss izbeidz savu darbību jebkurā no tās pamatteritorijas daļām vai jebkurā citā teritorijā, uz kuru Kodekss tika attiecināts, saskaņā ar šī panta 2.daļu.

81.pants

Katra līgumslēdzēja puse var denonsēt Kodeksu vai jebkuru no iepriekšējām nodaļām no II līdz X tikai piecu gadu perioda beigās, skaitot no dienas, kad Kodekss stājās spēkā attiecībā uz līgumslēdzēju pusī, vai jebkura pēc tam sekojoša piecu gadu perioda beigās, un katrā gadījumā tas var notikt gadu pēc attiecīga paziņojuma iesniegšanas ģenerālsekretāram. Šāda denonsēšana neietekmē Kodeksa spēkā esamību attiecībā uz citām līgumslēdzējām pusēm, pie nosacījuma, ka visu laiku ir ne mazāk kā trīs līgumslēdzējas puses.

82.pants

Ģenerālsekretāram jāpaziņo Eiropas Padomes dalībvalstīm, ikvienas pievienojošās valsts valdībai un Starptautiskā darba biroja ģenerāldirektoram:

- (i) kodeksa spēkā stāšanās datums un jānosauc ikviena ratificētāja puse;
- (ii) par jebkura pievienošanās dokumenta iesniegšanu, saskaņā ar 79.pantu, un par saņemtajiem paziņojumiem;
- (iii) par jebkuru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 4.un 80.pantu; vai
- (iv) par jebkuru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 81.pantu.

83.pants

Kodeksa pielikums veido tā neatņemamu sastāvdaļu.

Šo protokolu ar saviem parakstiem apliecinājuši šeit apakšā parakstījušies, būdami atbilstoši tam pilnvaroti.

Sastādīts Strasbūrā, 1964.gada 16.aprīlī, franču un angļu valodā, abi dokumenta teksti ir ar vienādu spēku, vienā eksemplārā, kas glabājas Eiropas Padomes arhīvā, un no kura ģenerālsekretārs izsūta apliecinātas kopijas katrai parakstījušajai pusei un dalībvalstīm, un Starptautiskā darba biroja ģenerāldirektoram .

Papildinājums

68.i pants

Kodeksa 68.i pants jāinterpretē saskaņā ar katras līgumslēdzējas puses valsts tiesību aktiem.

1.Pielikums

Starptautiskā industriālā visu ekonomisko aktivitāšu standarta klasifikācija

Lielāko nozaru saraksts un grupu

0 nozare – Lauksaimniecība, mežkopība, medniecība un zvejniecība:

01. Lauksaimniecība un lopkopība;
02. Mežkopība un koksnes ieguve;
03. Medniecība, zvēru kēršana slazdos un medību dzīvnieku pavairošana;
04. Zvejniecība.

1. nozare –Kalnrūpniecība:

11. Ogļu ieguve;
12. Metālu ieguve;
13. Jēlnafta un dabasgāze;
14. Akmeņlauztuvēs, māla un smilšu karjeri;
15. Nemetālu raktuvēs un karjeri citur neklasificēti.

2.-3. nozares –Apstrādājošā rūpniecība:

20. Pārtikas rūpniecība, atskaitot dzērienu ražošanu;
21. Dzērienu ražošana;
22. Tabakas ražošana;
23. Tekstilrūpniecība;
24. Apavu, citu gatavo apģērbu un gatavo tekstilizstrādājumu ražošana;
25. Kokmateriālu un korķa izstrādājumu ražošana, izņemot mēbeļu ražošanu;
26. Mēbeļu un armatūras ražošana;
27. Papīra un tā produktu ražošana;
28. Iespieddarbi, izdevniecība un saistītās ražotnes;
29. Ādas un tās izstrādājumu ražošana, izņemot apavus;
30. Gumijas produktu ražošana;
31. Ķimikāliju un ķīmisko produktu ražošana;
32. Naftas un ogļu produktu ražošana;
33. Nemetālisku minerālproduktu ražošana, izņemot naftas un ogļu produktus;
34. Pamata metāla industrijas;
35. Metāla produktu ražošana, izņemot mašīnbūvi un transporta iekārtas;
36. Mašīnbūve, atskaitot elektrommašīnbūvi;
37. Elektrommašīnbūve, aparātūras, elektroierīču un materiālu ražošana;
38. Transporta iekārtu ražošana;
39. Dažādas citas apstrādājošās nozares.

4. nozare – Celtniecība:

40. Celtniecība.

5.nozare – Elektroenerģijas, gāzes, ūdens apgāde un sanitārie dienesti:

51. Elektrība, gāze, tvaiks;
52. Ūdens un sanitārie dienesti.

6.nozare –Komercdarbība:

61. Vairum- un mazumtirdzniecība;
62. Bankas un citas finansu institūcijas;
63. Apdrošināšana;

64. Nekustamais īpašums.

7.nozare – Transports, noliktavas un komunikācijas (sakari):

- 71. Transports;
- 72. Uzglabāšana un noliktavu saimniecība;
- 73. Komunikācijas (sakari).

8.nozare – Pakalpojumi:

- 81. Valdības pakalpojumi;
- 82. Pakalpojumi iedzīvotājiem un uzņēmumiem;
- 83. Rekreācijas pakalpojumi;
- 84. Individuālie pakalpojumi;

9.nozare – Aktivitātes, kas nav atbilstoši aprakstītas:

- 90. Aktivitātes, kas nav atbilstoši aprakstītas.

2.Pielikums

Papildus pakalpojumi vai priekšrocības

II NODAĻA. Medicīniskā aprūpe

1. Aprūpe ārpus slimnīcas, ko veic ģimenes ārsti un speciālisti, ieskaitot mājas vizītes, bez laika ierobežojuma, pie nosacījuma, ka nodrošinājuma saņēmējam vai viņa apgādniekam var tikt prasīts daļēji segt saņemtās aprūpes izmaksas apmērā līdz 25 procentiem.
2. Nepieciešamākie farmaceitiskie preparāti, bez laika ierobežojuma, pie nosacījuma, ka pabalsta saņēmējam vai viņa apgādniekam var prasīt daļēji segt saņemtās aprūpes izmaksas apmērā līdz 25 procentiem.
3. Aprūpe slimnīcā, ieskaitot uzturēšanās izmaksas, vispārējo praktizējošo ārstu vai citu speciālistu aprūpe, kas ir nepieciešama, un visi papildus pakalpojumi, kas ir nepieciešami diagnosticētās slimības ārstēšanai un prasa aprūpes laika pagarināšanu, ieskaitot tuberkulozi, uz laiku, kas nevar tikt ierobežots uz mazāk nekā 52 nedēļām katrā atsevišķā gadījumā.
4. Konservatīvā stomatoloģija, pie nosacījuma, ka nodrošinājuma saņēmējam vai viņa apgādniekam var prasīt daļēji segt saņemtās aprūpes izmaksas līdz 1/3 no to apjoma.
5. Gadījumos, kad daļēja izmaksu segšana ir noteikta ar konkrētu summu, attiecībā uz katu ārstēšanas gadījumu vai medikamentu izrakstīšanu, kopējā šādu maksājumu, ko ir veikušas visas aizsargātās personas, summa, attiecībā uz jebkuriem aprūpes veidiem, kas minēti punktos 1,2 vai 4 un augstāk, nedrīkst pārsniegt noteikto procentuālo daļu no kopējām šādas aprūpes veida izmaksām dotajā laika periodā.

III NODAĻA. Slimības pabalsts

6. Slimības pabalsta apmērs, kas noteikts Kodeksa 16.pantā, uz laiku, kas nevar tikt ierobežots uz laiku mazāku par 52 nedēļām katrā gadījumā.

IV NODAĻA. Bezdarbnieka pabalsts

7. Bezdarbnieka pabalsta apmērs, kas noteikts Kodeksa 22.pantā, uz laiku, kas nevar tikt ierobežots uz laiku kas mazāks par 21 nedēļu 12 mēnešu laikā.

V NODAĻA. Vecuma pabalsts

8. Vecuma pabalsta apmērs vismaz 50 procenti no 28.pantā noteiktā pabalsta:
- a) attiecībā uz 29.panta 2.daļu vai, kad 28.pantā noteiktais pabalsts ir atkarīgs no dzīves ilguma attiecīgajā valstī, un līgumslēdzēja puse neizmanto 29.panta 3.daļas nosacījumus, pēc desmit attiecīgajā valstī nodzīvotiem gadiem; un
 - b) attiecībā uz 29.panta 5.daļu, atkarīgs no noteiktajiem nosacījumiem attiecībā uz aizsargātās personas iepriekšējo ekonomisko aktivitāti.

VII NODAĻA. Ģimenes pabalsts

9. Ģimenes pabalsts naudas izteiksmē, periodisku naudas izmaksu formā, kamēr bērns, kuram tiek maksāts pabalsts, turpinot savas mācības, sasniedz noteikto vecumu, kas nevar būt mazāks par 16 gadiem.

VIII NODAĻA. Maternitātes pabalsts

10. Maternitātes pabalsta piešķiršana bez kvalifikācijas perioda.

IX NODAĻA. Invaliditātes pabalsts

11. Invaliditātes pabalsta apmērs vismaz 50 procenti no 56.pantā noteiktā pabalsta:
- a) attiecībā uz 57.panta 2.daļu vai, kad 56.pantā noteiktais pabalsts ir atkarīgs no dzīves ilguma attiecīgajā valstī, un līgumslēdzēja puse neizmanto 57.panta 3.daļas nosacījumus, pēc pieciem attiecīgajā valstī nodzīvotiem gadiem; un
 - b) aizsargātajai personai, kura, tikai sava vecuma dēļ, laikā kad stājās spēkā šīs nodaļas piemērošanas nosacījumi, neatbilda attiecīgajiem nosacījumiem saskaņā ar 57.panta 2.daļu, jāpiemēro noteiktie nosacījumiem attiecībā uz aizsargātās personas iepriekšējo ekonomisko aktivitāti.

X NODAĻA. Pabalsts apgādnieka zaudējuma gadījumā

12. Pabalsta apgādnieka zaudējuma gadījumā apmērs vismaz 50 procentiem no 62.pantā aprakstītā pabalsta:
- a) attiecībā uz 63.panta 2.daļu vai, kad 62.pantā noteiktais pabalsts ir atkarīgs no dzīves ilguma attiecīgajā valstī, un līgumslēdzēja puse neizmanto 63.panta 3.daļas nosacījumu, pēc pieciem attiecīgajā valstī nodzīvotiem gadiem; un
 - b) aizsargātām personām, kura apgādnieks, tikai sava vecuma dēļ, laikā, kad stājas spēkā šīs nodaļas piemērošanas nosacījumi, neatbilda attiecīgajiem nosacījumiem saskaņā ar 63.panta 2.daļu, jāpiemēro noteiktie nosacījumiem attiecībā uz apgādnieka iepriekšējo ekonomisko aktivitāti.

II, III vai X NODAĻAS.

13. Apbedīšanas pabalsts, kas sasniedz:

- (i) aizsargātās personas divdesmit iepriekšējās dienas izpeļnas, kas ir ņemtas vai tikušas par pamatu, aprēķinot apgādnieka zaudējuma pabalstu vai slimības pabalstu, atkarībā no gadījuma, pie nosacījuma, ka kopējais pabalsts nedrīkst pārsniegt kvalificēta strādnieka vīrieša divdesmit dienas algas, kas noteiktas saskaņā ar 65.panta nosacījumiem; vai
- (ii) vienkārša pieauguša strādnieka (vīrieša) divdesmit dienas algas, kas noteikta saskaņā ar 66.panta nosacījumiem.